

opusdei.org

Missatge del Papa Francesc per a la VI Jornada Mundial d'Oració per la Cura de la Creació

Us oferim el missatge del Sant Pare Francesc amb motiu de la VI Jornada Mundial d'Oració per la Cura de la Creació que es va celebrar el passat 1 de setembre de 2020.

01/09/2020

Missatge del Sant Pare Francesc per a la celebració de la VI Jornada Mundial d'Oració per la Cura de la Creació

*«Declarareu sant l'any que fa
cinquanta i proclameu la llibertat a
tots els habitats del país. Aquest any
serà l'any del jubileu» (Lv 25, 10)*

Benvolguts germans i benvolgudes
germanes,

Cada any, en particular des de la
publicació de la Carta encíclica
Laudato si' (LS, 24 de maig del 2015),
el primer dia de setembre la família
cristiana celebra la Jornada Mundial
d'Oració per la Cura de la Creació,
amb la qual comença el Temps de la
Creació, que finalitza el 4 d'octubre,
en memòria de sant Francesc d'Assís.
En aquest període, els cristians
renoven a tot el món la seva fe en
Déu creador i s'uneixen de manera
especial en l'oració i la tasca a favor
de la defensa de la casa comuna.

M'alegra que el tema triat per la família ecumènica per a la celebració del Temps de la Creació 2020 sigui “Jubileu de la Terra”, precisament l'any en què es compleix el cinquantenari del Dia de la Terra.

A la Sagrada Escriptura, el Jubileu és un temps sagrat per recordar, tornar, descansar, reparar i alegrar-se.

1. Un temps per recordar

Estem convidats a recordar sobretot que la destinació última de la creació és entrar en el “dissabte etern” de Déu. És un viatge que es desenvolupa en el temps, abraça el ritme dels set dies de la setmana, el cicle dels set anys i el gran Any Jubilar que arriba al final de set anys sabàtics.

El Jubileu és també un temps de gràcia per fer memòria de la vocació original de la creació amb vista a ser i prosperar com a comunitat d'amor. Existim només a través de les

relacions: amb Déu creador, amb els germans i germanes com a membres d'una família comuna, i amb totes les criatures que habiten la nostra mateixa casa. «Tot està relacionat, i tots els éssers humans estem junts com a germans i germanes en un meravellós pelegrinatge, entrellaçats per l'amor que Déu té a cada una de les seves criatures i que ens uneix també, amb tendre afecte, al germà sol, a la germana lluna, al germà riu i a la mare terra» (*LS*, 92).

Per tant, el Jubileu és un moment per al record, per conservar la memòria de la nostra existència interrelacional. Hem de recordar constantment que «tot està relacionat, i que l'autèntica cura de la nostra pròpia vida i de les nostres relacions amb la natura és inseparable de la fraternitat, la justícia i la fidelitat als altres» (*LS*, 70).

2. Un temps per tornar

El Jubileu és un moment per tornar enrere i penedir-se. Hem trencat els llaços que ens unien al Creador, als altres éssers humans i a la resta de la creació. Necessitem guarir aquestes relacions malmeses, que són essencials per sostenir-nos a nosaltres mateixos i a tot l'entramat de la vida.

El Jubileu és un temps per tornar a Déu, el nostre creador amorós. No es pot viure en harmonia amb la creació sense estar en pau amb el Creador, font i origen de totes les coses. Com va assenyalar el papa Benet, «el consum brutal de la creació comença on no hi ha Déu, on la matèria és només material per a nosaltres, on nosaltres mateixos som les últimes instàncies, on el conjunt és simplement una propietat nostra» (*Trobada amb el Clergat de la Diòcesi*

de Bolzano-Bressanone, 6 d'agost del 2008).

El Jubileu ens convida a pensar de nou en els altres, especialment en els pobres i en els més vulnerables. Estem cridats a acollir de nou el projecte original i amorós de Déu per a la creació com una herència comuna, un banquet per compartir amb tots els germans i germanes en un esperit de convivència; no en una competència deslleial, sinó en una comunió joiosa, on ens donem suport i ens protegem mútuament. El Jubileu és un moment per donar llibertat als oprimits i a tots aquells que estan encadenats a les diverses formes d'esclavitud moderna, inclòs el tràfic de persones i el treball infantil.

També hem de tornar a escoltar la terra, que les Escriptures indiquen com a *adamah*, el lloc on es va formar l'home, *Adam*. Avui la veu de la creació ens apressa, alarmada, a

tornar al lloc correcte en l'ordre natural, a recordar que som part, no amos, de la xarxa interconnectada de la vida. La desintegració de la biodiversitat, l'increment vertiginós dels desastres climàtics, l'impacte desigual de la pandèmia en curs sobre els més pobres i fràgils són senyals d'alarma davant de la cobdícia desenfrenada del consum.

Particularment, durant aquest Temps de la Creació, escoltem el batec del cor de tot el que s'ha creat. En efecte, aquesta creació s'ha donat per manifestar i comunicar la glòria de Déu, per ajudar-nos a trobar en la seva bellesa el Senyor de totes les coses i tornar-hi (cf. S. Bonaventura, *In II Sent.*, I, 2,2, q.1, conclòs; *Brevil.*, II, 5.11). La terra de la qual vam ser extrets és, per tant, un lloc d'oració i de meditació: «Despertem el sentit estètic i contemplatiu que Déu va posar en nosaltres» (Exhort. ap. *Estimada Amazònia*, 56). La capacitat

de meravellar-nos i contemplar és una cosa que podem aprendre especialment dels germans i germanes indígenes, que viuen en harmonia amb la terra i les seves múltiples formes de vida.

3. Un temps per descansar

En la seva saviesa, Déu va reservar el dissabte perquè la terra i els seus habitants poguessin reposar i refer-se. Avui, tanmateix, el nostre estil de vida empeny el planeta més enllà dels seus límits. La demanda contínua de creixement i l'incessant cicle de producció i consum estan esgotant el medi ambient. Els boscos s'esvaeixen, el terra s'erosiona, els camps desapareixen, els deserts avancen, els mars es tornen àcids i les tempestes s'intensifiquen: la creació gemega!

Durant el Jubileu, el Poble de Déu va ser convidat a descansar del seu treball habitual, per permetre que la

terra es regenerés i el món es reorganitzés, gràcies al declivi del consum habitual. Avui necessitem trobar estils de vida equitatius i sostenibles, que restitueixin a la Terra el descans que es mereix, mitjans de subsistència suficients per a tothom, sense destruir els ecosistemes que ens mantenen.

La pandèmia actual ens ha portat d'alguna manera a redescobrir estils de vida més senzills i sostenibles. La crisi, en cert sentit, ens ha donat l'oportunitat de desenvolupar noves formes de vida. Es va poder comprovar com la Terra és capaç de recuperar-se si la deixem descansar: l'aire és ara més net, les aigües més transparents, les espècies animals han tornat a molts llocs d'on havien desaparegut. La pandèmia ens ha portat a una cruïlla. Hem d'aprofitar aquest moment decisiu per acabar amb activitats i propòsits superflus i destructius, i per conrear valors,

vincles i projectes generatius. Hem d'examinar els nostres hàbits en l'ús d'energia, en el consum, el transport i l'alimentació. Cal eliminar de les nostres economies els aspectes no essencials i nocius i crear formes fructíferes de comerç, producció i transport de mercaderies.

4. Un temps per reparar

El Jubileu és un moment per reparar l'harmonia original de la creació i guarir les relacions humanes perjudicades.

Ens convida a restablir relacions socials equitatives, restituir la llibertat i la propietat a cadascú i perdonar els deutes dels altres. Per això, no hem d'oblidar la història d'explotació del sud del planeta, que ha provocat un enorme deute ecològic, principalment pel saqueig de recursos i l'ús excessiu de l'espai mediambiental comú per a l'eliminació de residus. És el moment

de la justícia restaurativa. En aquest sentit, renovo la meva crida per cancel·lar el deute dels països més fràgils davant dels greus impactes de la crisi sanitària, social i econòmica que afronten després de la COVID-19. També cal assegurar que els incentius per a la recuperació que s'estan desenvolupant i implementant en els àmbits global, regional i nacional siguin realment eficaços, amb polítiques, legislacions i inversions enfocades al bé comú i amb la garantia que s'aconsegueixin els objectius socials i ambientals globals.

També és necessari reparar la terra. Restaurar l'equilibri climàtic és summament important, ja que som enmig d'una emergència. Se'ns acaba el temps, com ens recorden els nostres infants i joves. S'ha de fer tot el possible per limitar el creixement de la temperatura mitjana global per sota del llindar d'1,5 graus

centígrads, tal com es va ratificar a l'Acord de París sobre el Clima: anar més enllà serà catastròfic, especialment per a les comunitats més pobres del món. En aquest moment crític cal promoure la solidaritat intrageneracional i intergeneracional. En preparació per a la important Cimera del Clima a Glasgow, el Regne Unit (COP 26), insto cada país a adoptar objectius nacionals més ambiciosos per reduir les emissions.

Restaurar la biodiversitat és igualment crucial en el context d'una desaparició d'espècies i una degradació dels ecosistemes sense precedents. Cal donar suport a la crida de les Nacions Unides per salvaguardar el 30% de la Terra com a *hàbitat* protegit per al 2030, a fi de frenar l'alarmant taxa de pèrdua de biodiversitat. Exhorto la comunitat internacional a treballar unida per assegurar que la Cimera de

Biodiversitat (COP 15) a Kunming, Xina, sigui un punt d'inflexió cap al restabliment de la Terra com una casa on la vida sigui abundant, d'acord amb la voluntat del Creador.

Estem obligats a reparar segons justícia i assegurar que els qui han habitat una terra durant generacions en puguin recuperar plenament l'ús. Les comunitats indígenes han de ser protegides de les empreses, en particular de les multinacionals, que, mitjançant l'extracció deletèria de combustibles fòssils, minerals, fusta i productes agroindustrials, «fan en els països menys desenvolupats el que no poden fer en els països que els aporten capital» (LS, 51). Aquesta mala conducta empresarial representa un «nou tipus de colonialisme» (S. Joan Pau II, Discurs a la Pontifícia Acadèmia de Ciències Socials, 27 d'abril del 2001, citat a: *Estimada Amazònia*, 14), que explota vergonyosament les comunitats i els

països més pobres que busquen amb desesperació el desenvolupament econòmic. És necessari consolidar les legislacions nacionals i internacionals perquè regulin les activitats de les empreses extractives i garanteixin a les persones perjudicades l'accés a la justícia.

5. Un temps per alegrar-se

En la tradició bíblica, el Jubileu representa un esdeveniment joiós, inaugurat per un so de trompeta que ressona a tota la terra. Sabem que el crit de la Terra i dels pobres s'ha tornat encara més fort els últims anys. Alhora, som testimonis de com l'Esperit Sant inspira persones i comunitats de tot el món a unir-se per reconstruir la nostra casa comuna i defensar els més vulnerables. Assistim a l'aparició gradual d'una gran mobilització de persones que, des de la base i des de les perifèries, estan treballant

generosament per protegir la terra i els pobres. Quina alegria veure tants joves i comunitats, especialment indígenes, a l'avantguarda de la resposta a la crisi ecològica.

Demanen un Jubileu de la Terra i un nou començament, conscients que «les coses poden canviar» (LS, 13).

També és motiu d'alegria constatar com l'any especial en l'aniversari de l'Encíclica *Laudato si'* inspira nombroses iniciatives, d'àmbit local i mundial, per a la cura de la casa comuna i els pobres. Aquest any hauria de conduir a plans operatius a llarg termini per aconseguir una ecologia integral en les famílies, parròquies, diòcesis, ordes religiosos, escoles, universitats, atenció mèdica, empreses, granges i en moltes altres àrees.

També ens alegrem que les comunitats de creients s'uneixin per crear un món més just, pacífic i

sostenible. És motiu d'especial alegria que el Temps de la Creació s'estigui convertint en una iniciativa veritablement ecumènica.

Continuem creixent en la consciència que tots vivim en una casa comuna com a membres de la mateixa família!

Alegrem-nos perquè, en el seu amor, el Creador dona suport als nostres humils esforços per la Terra. Aquesta és també la casa de Déu, on la seva Paraula «s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres» (*Jn* 1, 14), el lloc on l'efusió de l'Esperit Sant es renova constantment.

«Envia, Senyor, el teu Esperit i renova la faç de la terra» (cf. *Sl* 104, 30).

Roma, San Juan de Letrán, 1 de setembre de 2020

FRANCESC

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/missatge-del-
papa-francesc-per-a-la-vi-jornada-
mundial-doracio-per-la-cura-de-la-
creacio-2020/](https://dev.opusdei.org/ca/article/missatge-del-papa-francesc-per-a-la-vi-jornada-mundial-doracio-per-la-cura-de-la-creacio-2020/) (10/08/2025)